

Nr 60.

Av herr **Johanson** i Gäre *om skrivelse till Kungl. Maj:t angående viss ändring i gällande bestämmelser om ersättning till stämmingsmän.*

Inom de flesta kommuner finnas förordnade vissa män att delgiva stämningar och domstolars beslut, så ock eljest verkställa delgivning av handlingar. Kungl. förordningen av den 12 juli 1878 stadgar, huru ersättning därför skall beräknas utgå. Stämmingsmännen skola hava ersättning för skjuts efter en häst vardera fram och åter från sitt hemvist till förrättningsstället. Eftersom stämmingsmännen ej hava något som helst begränsat område för sin tjänstgöring och bestämmelser saknas i förordningen vilka stämmingsmän den sökande skall anlita, så händer ofta, att de stämmingsmän, som äro honom närmast, anlitas i stället för att anlita dem, som äro förrättningsstället närmast. Dessutom hava ock somliga stämmingsmän företräde framför andra. Enskilda bankerna m. fl. använda nästan oftast stämmingsmän dels från samma stad och dels andra stämmingsmän utan avseende, hur långt dessa äro boende från förrättningsstället. Genom detta förfaringssätt uppbringas kostnaderna ganska mycket, och ofta i sista hand, och i synnerhet i skuldfordringsmål, drabbas mest de mindre bemedlade av dessa förhöjda kostnader, och följden därav bliver, att den fattige gäldenären onödigt göres ännu fattigare.

Med anledning härav får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om sådan ändring av kungl. förordningen av den 12 juli 1878 angående ersättning till stämmingsmän, att reseersättning endast må utgå och beräknas från

förrättningsstället närmast boende ojäviga förrättningsmäns hemvist, även om annan mera avlägsen boende person användes för utförandet av uppdraget.

Stockholm den 22 januari 1913.

C. Johanson

i Gäre.
